

جستجوی حیات در حیط خلوت سنگ‌های آسمانی

شواهد و یافته‌های جدید دانشمندان اخترشناسی از کشف جالب و غیر منتظره‌ای پیرامون سنگ‌های آسمانی خبر می‌دهد که بر اساس آن جایگاه شکل‌گیری اسیدهای آمینه یا همان بلوک‌های ساختمانی حیات را می‌توان در محیط‌هایی جست که امکان آن هرگز وجود نداشته است.

جام جم آنلاین: شواهد و یافته‌های جدید دانشمندان اخترشناسی از کشف جالب و غیر منتظره‌ای پیرامون سنگ‌های آسمانی خبر می‌دهد که بر اساس آن جایگاه شکل‌گیری اسیدهای آمینه یا همان بلوک‌های ساختمانی حیات را می‌توان در محیط‌هایی جست که امکان آن هرگز وجود نداشته است.

آنچه این کشف جدید را چالش‌برانگیز و غیرمنتظره نشان می‌دهد جایی است که دانشمندان اخترشناس موفق به ردزنی و کشف اسیدهای آمینه در آن شده‌اند: سنگی آسمانی که اخترواره مادری آن در درجه حرارت‌هایی چنان بالا شکل گرفته بوده است که بی‌تردید ترکیبات آلی شکننده و ضعیفی همچون ملکول‌های اسید آمینه باید طی آن تخریب و نابود می‌شدند.

به اعتقاد دانشمندان این ترکیب مخلوط یا ملغمه غنی از مواد در هیأت خرده پاره‌ای از یک اخترواره فرو افتاده بر زمین از این واقعیت حکایت دارد که آسمان سنگ موصوف به 2008TC3 زمانی در معرض یک سری از برخوردهای سهمگین با اخترواره‌های دیگری قرار داشته که منجر به فرآیند گداخت و ترکیب تکه پاره‌های مختلفی از سنگ‌های فضایی شده است.

در این میان هر چند به واسطه پایین بودن سطح غلظت‌های اسیدهای آمینه موجود، شاید این کشف یارای نامزدی و معرفی به عنوان شاهدهی شایسته در جایگاه خاستگاه حیات را نداشته باشد؛ اما پرده از حقایق دیگری پیرامون نحوه شکل‌گیری ملکول‌های ساختمانی حیات برمی‌دارد که در نوع خود و برای گمانه‌زنی حضور حیات فراسوی منظومه شمسی از وجود برگ‌های برنده‌ای خبر می‌دهد. در همین خصوص محققان مرکز پروازهای فضایی گودارد ناسا در بیان توضیح مناسبی برای این کشف غیرمنتظره خاطر نشان می‌سازند برخی اسیدهای آمینه ممکن است از طریق مکانیسمی شکل بگیرند که نیازمند حضور آب نیست و همین موضوع مهم می‌تواند شانس یافتن حیات فراسوی منظومه شمسی را بالا ببرد.

اما موضوع این کشف جدید و یافته‌های آن از جایی شروع شد که در آخرین روزهای سال میلادی گذشته و طی مقاله‌ای در نسخه آنلاین 171#& علم افلاک و اجار سماوی»، محققان ضمن توصیف کشف‌شان به این نکته مهم اعتراف می‌کنند که شکل‌گیری اسیدهای آمینه در محیط‌هایی صورت گرفته که امکان آن حقیقتاً خارج از تصور ما بوده است. این مواد در تکه پاره‌ای از اخترواره 2008TC3 کشف شده است که در نوع خود نخستین جرم سماوی به شمار می‌رود که تاکنون و قبل از برخورد سنگین با جو زمین و باریدن شهاب‌سنگ‌هایی به سطح سیاره هدف دیده‌بانی و تشخیص قرار گرفته است. به گفته محققان، اخترواره مذکور تاریخچه فوق‌العاده سخت و ناگواری را یدک می‌کشد تا جایی که باور و اعتقاد بر این است که این اخترواره تقریباً 4 متری پاره‌ای از یک سیاره تازه گام باشد که در هنگام تولد منظومه شمسی شکل گرفته و داغ درجه حرارت‌های متجاوز از 1100 درجه سانتیگراد را که برای ذوب شدن آهن کفایت می‌کند بر پیکر خود تجربه کرده است. این گمانه‌زنی و باور دانشمندان نسبت به پیشینه این سیارک در حالی عنوان می‌شود که ترکیب مخلوط غنی از مواد حاضر در خرده پاره‌هایی از این اخترواره که بر زمین افتاده نیز گمانه‌زنی‌های دانشمندان را پررنگ‌تر کرده و از این واقعه حکایت دارد که اخترواره مورد نظر ما از آن پس در معرض شماری از تصادم‌های سخت با دیگر سیارک‌ها واقع شده که گداخت و ترکیب قطعات مختلفی از سنگ‌های فضایی را در پی داشته است.

البته علت این که محققان توقع یافتن هر چیزی جز اسیدهای آمینه زمینی را در ترکیب مواد جرمی با منشأ فضایی داشتند به زمانی برمی‌گردد که اکتبر سال 2008 و هنگام متلاشی شدن 2008TC3 در جو زمین آثار و بقایایی از آن در صحرای نابین سودان به صورت پراکنده برجای ماند. نمونه‌ای که محققان مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند تحت عنوان یک سنگ آسمانی اوریلایت طبقه‌بندی می‌شود؛ یعنی نوعی از اجرام سماوی که از اخترواره‌های مادری عاری از آب منشأ می‌گیرند و از این رو قادر به تشکیل اسیدهای آمینه از طریق مکانیسم‌های شناخته شده نیستند؛ اما محققان در کمال شگفتی موفق به کشف اسیدهای آمینه در نمونه‌ای شدند که روی زمین نادر بوده یا اصلاً موجودیت ندارد. از همه مهم‌تر این که 2 فرم ممکن و مقدور این ترکیبات - یعنی ساختار دست چپ و تصویر آینه‌ای آن - به یک اندازه عادی بودند و این در حالی است که در مقابل، اسیدهای آمینه شکل گرفته توسط حیات روی زمین به طور برجسته و قالبی از فرم دست چپ تبعیت می‌کنند.

کشف اسیدهای آمینه فرا زمینی و یافتن توضیحاتی برای توجیه حضور این دسته از ترکیبات در شرایط گرمایی فوق‌العاده که اساساً با حیات آنها منافات دارد توجه سایر محققان را نیز برانگیخته و اظهارنظرهایی را در پی داشته است. در همین رابطه، محققان انستیتوی علوم کارنگی در واشنگتن اذعان داشته‌اند توضیح الگوی فراوانی اسیدهای آمینه موجود و موارد مرتبط با آن از طریق موضوعی مثل ناخالصی و آلودگی زمینی کار دشواری است و از سویی به علت گرمای بالا نیز نمی‌توان خاستگاه فرازمینی این اسیدهای آمینه را از راه

فرآیندهای مشابه توضیح داد. یعنی همان فرآیند معمولی که طی آن دو نوع از ترکیبات آلی بسیار واکنش‌پذیر مثل آلدئیدها و کتن‌ها برای تولید بلوک‌های ساختمانی پروتئین با آمونیاک، سیانید هیدروژن و آب واکنش نشان می‌دهند.

نکته: کشف اسیدهای آمینه فرا زمینی و یافتن توضیحاتی برای توجیه حضور این دسته از ترکیبات در شرایط گرمایی فوق‌العاده که اساساً با حیات آنها منافات دارد توجه سایر محققان را نیز برانگیخته و اظهارنظرهایی در پی داشته است. در این میان توضیح یا امکانی نیز برای این موضوع چالش‌برانگیز مطرح می‌شود که مورد توجه و اقبال محققان قرار گرفته است. بر اساس این توجیه زمانی که اخترواره تا دمایی زیر 500 درجه سانتیگراد سرد شده، دی اکسید کربن، هیدروژن ملکولی و گازهای آمونیاکی توانسته‌اند برای تولید اسیدهای آمینه با رگه‌هایی از آهن یا نیکل واکنش نشان دهند. البته وقوع چنین مکانیسمی در اخترواره‌ها از گذشته محل تأمل و اندیشه دانشمندان بوده است، اما هیچگاه خارج از آزمایشگاه سندیت نیافته است.

با این اوصاف محققان بر این باورند که این راه و روش جدیدی از تولید طبیعی اسیدهای آمینه است که به زعم آنها می‌تواند احتمال و امکان حضور حیات در هر جایی از عالم را واقعا افزایش بخشد و همچنین ممکن است به جستجو و مطالبه سیارات زمینی منظومه شمسی واجد ترکیبات پیش از حیات کمک کند. البته محققان امکانی با احتمال کمتر را نیز یادآور می‌شوند که طی آن به مکانیسم جدیدی برای توضیح حضور اسیدهای آمینه نیازی نیست. در این سناریوی کمتر محتمل، برخوردها و تصادم‌های فضایی باعث بخار شدن و سپس انتقال اسیدهای آمینه از اخترواره‌های دیگر به 2008TC3 شده است.

با تفصیل موجود و اقبال زیادی که موضوع کشف بلوک‌های ساختمانی حیات با منشأ فرازمینی در میان دانشمندان موجب شده، اما خود محققان جانب احتیاط را در پیش گرفته و خاطرنشان می‌سازند نتایج جدید را شاید نتوان مستقیماً برای موضوعی مثل خاستگاه حیات قابل اطلاق و کاربردپذیر دانست به خصوص که غلظت‌های اسیدهای آمینه موجود در نمونه پایین هستند و همچنین سنگ‌های آسمانی نوع اوربلیت بخش اقلیت آسمان سنگ‌هایی را به خود اختصاص می‌دهند که به زمین سقوط می‌کنند. با این اوصاف محققان معتقدند هر چند این کشف جدید توانایی ورود به بحث خاستگاه حیات را نداشته باشد اما نشان می‌دهد که سنتز اسیدهای آمینه در طبیعت می‌تواند در مکان‌ها و طرق پیش‌بینی نشده و غیرمنتظره روی دهد و همچنین ما را به این موضوع توجه می‌دهد که باید ذهن بسیار روشن و آماده‌ای را درباره این که شیمی مربوط به حیات و زندگی ماقبل چگونه و کجا می‌تواند واقع شود، حفظ کنیم.

منابع: Planetary Science و Discovery، Universetoday

مترجم: مهربار میرنیا / جام جم